

Uprchlíci v Erzhausenu: setkání a debata se zástupcem našeho partnerského města

Spolufinancováno
v rámci programu
Evropské unie „Evropa
pro občany“

Zprávy o uprchlících plní stránky novin každý den už minimálně od loňského roku. Přímé zkušenosti s lidmi, kteří opustili svůj domov a vydali se hledat ho do Evropy, má však v Česku málokdo. V soused-

ním Německu je situace naprosto odlišná – s přílivem uprchlíků se tam musí vyrovnat vedení i občané každého města. Nejinak je tomu v Erzhausenu, našem partnerském městě. Město, které je na tom počtem obyvatel podobné jako Hradisko, poskytuje nyní zázemí více než stovce uprchlíků či žadatelů o azyl.

Co jejich přítomnost pro město znamená? Jaké problémy musí německá samospráva řešit? S tím se

musí vyrovnat samotní uprchlíci? Kde bydlí, co dělají a jak se je daří integrovat? Jak se staví k situaci občané města? Kdo a jak se do pomoci uprchlíků zapojuje?

O těchto i dalších aktuálních (a ne vždy populárních) otázkách budeme mluvit se sympatickým starostou Erzhausenu Rainerem Seiboldem a dalšími hosty, kteří s uprchlíky přímo pracují. Debata se koná v sále Klubu ve čtvrtek 15. září

od 17:30 hodin. Setkání bude zároveň příležitostí dozvědět se trošku více o Erzhausenu samotném. Jazykové bariéry se obávat nemusíte – tlumočení bude zajištěno.

Debata je součástí projektu „Soused je ten, koho znám“, který je spolufinancován v rámci programu Evropské unie „Evropa pro občany“.

Martina Kulíková,
projektová manažerka města

Čapí hnízdo brzy osíří. Letošní mládě se vydá na svou pouť do Afriky, kde dost možná stráví příští rok

Sledování života čapů v hnizdu na komíně u železničního přejezdu v Jiráskově ulici, které umožnila on-line kamera nainstalovaná letos v dubnu, se stalo oblíbenou činností stovek lidí nejen z Mnichova Hradistě. Pro letošní rok už se příběh čapí rodinky uzavírá a její členové svůj domov opouštějí. Nezbývá tedy než zrekapituloval, čeho jsme letos mohli být svědkem.

Webová kamera byla do ostrého provozu uvedena 28. dubna. Pár čapů, kteří se do Mnichova Hradistě v posledních letech vrací a kteří vyměnili Hradisko za dřívější hnizdiště v Kněžmostě, už tou dobou obsadil své místo a připravoval hnizdo pro příchod potomstva.

První vejce na sebe nenechala dlouho čekat. V prvních dvou květnových týdnech pozorovatelé hlásili nejprve dvě, později tři a na konci měsíce dokonce čtyři vejce. Mládáta se vylíhla počátkem června. Radostné okamžiky však záhy vystřídaly těžší časy. Rodiče dvě z mládáta vystříli z hnizda. V řadách příznivců čapí rodinky to vzbudilo lítost. Podle ornitologa Pavla Kverka šlo však o běžný proces, kdy čapí potomstvo zámrně redukuje a nechávají přežít pouze silnější mládáta, protože nejsou schopni obstarat dostatečné množství potravy pro všechny mládá.

Přestože zaznávaly hlasy, že by měl čapům se sháněním potravy někdo pomoci, do života na hnizdu se zámrně vůbec nezasahovalo. To, že kamera bude pouze ke sledování a život opeřenců jinak neovlivní,

Boj mladých čapů o život mohli Hradistáci poprvé sledovat online letos. Na snímku je jediné mládě, které čapí rodiče letos vychováli.

byl ostatně jeden ze základních předpokladů, se kterým město jako jeho iniciátor k projektu přistupovalo. Divákům se tak naskytla pohled na život v přírodě v celé jeho kráse i syrovosti.

V neděli 19. června se ukázalo, že život vyprchal i ze třetího mláděte, které dospěl čapí po oživovacích pokusech rovněž vystříli z hnizda. Tím série smutných událostí skončila. Poslední mládě rostlo doslova před očima, slišlo a v průběhu července a srpna návštěvníci stránky www.mnichovhradiste.cz/capihnizdo častokrát sledovali zábýv k kamery, ale žádného z čapů nezachytily. Štěstí mívali spíše ti, kteří k počítací usedli brzy ráno nebo večer.

„Mládě má nyní před sebou nejtežší fázi života. Nejvyšší mortalita

u ptáků je totiž v prvním roce. Se skupinou stejně starých čapů zamíří k jihu na první zimu v Africe. Poslední výzkumy ukazují, že někteří mláďata čapí se zimoviště ani nevrací a druhý rok života prožijí v Africe. Dospívají totiž jako řada jiných velkých opeřenců, například orli nebo labutě, až třetím rokem nejdříve.“ říká Pavel Kverek.

Až se dospělý čap, jenž přišel v Hradisko na svět, bude vracet na sever, možná se vrátí do svého rodiště, možná ale zakotví někde zcela jinde. Kroužkování čapů již podalo důkazy, že dochází k oběma případům.

Tou dobou bude mladého samce čekat celá řada dalších nebezpečí. Mladí výrostci, v nichž se projevuje touha zahnízdit, totiž často

obtěžují již usazené páry a svádějí s jinými samci nelehké bitky. Ty někde končí smrtí.

To bychom ale velmi předbíhalí. Aktuálně jsou mladí čapí na své cestě do zimovišť na jihu Afriky. Jak upozorňuje Pavel Kverek: „Čapí přes moře nelétají ani na sv. Řehoře. Není tam termika, proto od nás některí letí na jihovýchod k Bosporu, jiní k Gibraltaru na jihovýchod. Pak dál Afriku až na jih.“ A připomíná další úskalí: „Nám jedno mládě v první zimě zabili kamenem v Malawi při návratu domů.“

Letošní mládáta se již na svou cestu vydala, starší jedinci vyrazí na cestu o něco později v menších skupinách. Zatím sbírají síly na dlouhé let. Všechny čekají velká nebezpečí – dravci, sucho, hlad, bouře i trávení kobylek ničících úrodu a podružné otravy. Nezbývá než jim držet palce, aby měli štěstí. Těm z Hradistě dvojnásob, vždyť kdo by se chtěl nechat připravit o opakování netradičních zážitků z letošní sezóny?

Za projekt mnichovhradiského čapího hnizda patří dík městskému úřadu, jenž instalaci webové kamery inicioval, společnosti ITBusiness zajišťující technickou stránku věci, pánum Donátovi, Brodskému a Edrovi, kteří umožnili instalovat kameru v místě jejich podnikání, i všem pozorovatelům. Letošní pozorování jistě přivedlo nejednoho diváka k většemu zájmu o život elegantních ptáků i o přírodu obecně. Těšme se na příští rok!

Redakce

Z F
JIRÁ:
PO V

Rozsá
faltové
z čerp
směrc
ním z
ném t
realiza
k ome
a dod
Zbrasl

OPR/
POS1

V rám
do uli
vo, ří
ní, vzl
je sp
lovinu
né do
s orgá
kostel
mu kr
už nyr
zvýše

BLÍŽ
KTEF

V mís
niku n
prava
pozen
komfo
milion
září d

Ve
zel

Zahrád
kově uli
nímu st
pěstitele